

Modlitbový zápas

ROK 2018

*"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"*

Iz 62, 6-7

Potrebujeme silu Ducha Svätého

Cirkev môžeme prirovnať ku elektrickej lokomotive. Čo pomôže moderne zariadená elektrická lokomotíva, keď nie je napojená na sieť? Na dráhe sa stáva len prekážkou. Až keď sa „lokomotíva“ napojí na mocnú silu Ducha Svätého, potiahne národy k duchovnému prebudeniu. Všimnime si, aká veľká zmena nastala u apoštolov, keď na nich zostúpil Duch Svätý. Boli vyzbrojení mocou z výsosti. U Lk 24,49 čítame: „*Hľa, ja na vás zosielam, čo sľúbil môj Otec. Vy však zostaňte v meste, kým nebudete vyzbrojení mocou z výsosti.*“ Sk 1,8: „*Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete Jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po samý kraj zeme.*“ V týchto úryvkoch Ježiš predkladá stručný program pre šírenie evanjelia i v súčasnosti. Tento základný plán je celkom jednoduchý.

Obsahuje tri stupne:

1. každý veriaci musí sám byť zmocnený Duchom Svätým;
2. keď je kresťan zmocnený Duchom, má svojím osobným svedectvom získavať pre Krista druhých. A tí zase majú byť zmocnení Duchom Svätým a získa-

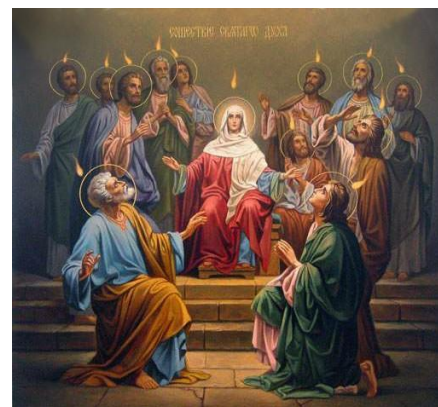
vať ďalších;

3. týmto spôsobom sa má svedectvo Kristovo rozšíriť za hradby Jeruzalema do celého Júdska. To znamená, že po tvojom obrátení a obrátení tvojej rodiny (Jeruzalema) sa má šíriť k tvojim priateľom, potom má zasiahnuť i Samáriu, teda tých, ktorí síce akúsi vieru majú, ale sú len ako hasnúci knôť.

Tento plán je jednoduchý a praktický. Keď sa použije, vždy funguje. V priebehu jednej generácie, ktorá bude ochotná tento plán realizovať, umožňuje zmeniť celý národ. Grécke slovo „dynamis“ je tu preložené ako moc, sila. Z tohto slova je odvodené slovo dynamo, dynamit.

„*Keď sa modlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, všetkých naplnil Svätý Duch a s odvahou ohlasovali Božie slovo.*“ (Sk 4, 31)

„*Apoštolí s veľkou mocou vydávali svedectvo o zmŕtvychvstání Pána Ježiša a na všetkých spočívala veľká milosť.*“ (Sk 4,33) Tu je jeden spoločný znak, ktorý charakterizoval svedectvo týchto prvých kresťanov, a ním bol mocný duchovný vplyv na celú spoločnosť. Na niektorých miestach nastalo prebudenie, na iných prenasledovanie, ale najčastejšie obidva súčasne. Dve veci



pred týmto mocným vplyvom neobstáli: nevedomosť a ľahostajnosť.

Čo potrebuje každý kresťan?

Dnes sa veriaci kresťania schádzajú na bohoslužby, vedú slušný život, nespôsobujú žiadne ťažkosti, ale beda, nemajú žiadny vplyv! V spoločnosti, ktorá ich obklopuje, sa rozmáha ľahostajnosť a nevedomosť o duchovných veciach. Veľká väčšina susedov nevie, čomu títo kresťania veria, alebo prečo chodia do kostola. Čo tu chýba? Odpoveď spočíva v jedinom slove: moc! Výbušný dynamit Ducha Svätého. Jeho úlohu nemôže nič iné nahradiť. Kresťanská cirkev ako celok potrebuje vziať vážne Pavlovu výzvu: „*Božie kráľovstvo totiž nespočíva v reči, ale v moci.*“ (1Kor 4,20) I tu grécky originál používa slovo dynamis – dynamit – výbušná moc. Nie je to len otázka slov, ktoré

hovoríme, ale je to otázka moci, ktorá robí slová účinnými. Kľúčom k tejto duchovnej moci je obnova v Duchu Svätom. Neexistuje žiadna iná náhrada! V Novom zákone vidíme, že prvotné vyzbrojenie po obnove (naplnení) Duchom Svätým je nadprirodzené vybavenie mocou z výsosti na to, aby sme sa stali účinnými svedkami Krista. Táto Božia moc sa začne konkrétne prejavovať prostredníctvom chariziem.

Čo robiť?

Keď prorok Ezechiel prorokoval, suché kosti sa spojili a povstalo veľmi veľké vojsko, ale ožili, až keď prišiel Duch Boží. Duch dáva život. Bez Ducha Svätého to nejde. Môžeme pracovať, pripravovať pôdu na prebudenie, ale život nedáme. Preto musíme prosieť Ducha Svätého, aby prišiel: „*Duchu, príď od štyroch vetrov aovej týchto pozabíjaných, nech ožijú!*“ (Ez 37,9) I my ako prorok Ezechiel na modlitbe volajme, nech Duch Svätý zostúpi na celé Slovensko a dá duchovné vzkriesenie. Duch, ktorý vzkriesil Ježiša, prebýva vo vás. A on môže spôsobiť vzkriesenie celého územia. Preto musíme s vierou prosieť.

Vo sviatok Zoslania Ducha Svätého vo viere prosme, aby Duch Svätý naozaj prišiel v plnosti tak, ako na apoštolov. U proroka Ezechiela v 37. kapitole je zdôraznená zodpovednosť za národ, za to údolie suchých kostí. Znovu máme prosieť, aby Boh urobil zázrak – aby nastalo duchovné vzkriesenie – skrze prorocké slovo, ktoré má moc. Aby nastal lomoz zo spojovania suchých kostí, aby potom do cirkvi vošiel život, aby prišiel v plnosti Duch Boží, ktorý z tohto cintorína urobí veľkú armádu Božích bojovníkov. Ako sa to stane? Tak, ako povedal archanjel Gabriel Panne Márii: „Duch Svätý to učiní!“ A ona odpovedala: „Hľa, som otrokyňa Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“

Vaša redakcia

JEŽIŠU, VEĎ JA MÁM TEBA!

Moja dcéra žije v zahraničí. Založila si tam rodinu, má tam prácu, priateľov... Keď ma raz cestovala navštíviť, začali na hraniciach neočakávané problémy.

Dcéra mi zatelefonovala uprostred noci a vystrašene mi povedala, že pohraničiar jej z neznámych príčin vzali pas a vyžadujú, aby vystúpila z vlaku. Bol to pre mňa šok, pretože predtým s cestovaním dcéry nikdy neboli problémy. Od strachu som začala plakať. Stála som v nočnej košeli uprostred izby a pýtala som sa sama seba, čo robiť. „Ježišu, veď ja mám Teba! Ty si môj Boh! Do Tvojich rúk odovzdávam svoju dcéru i tie problémy na hraniciach!“ – s týmito slovami som si kľakla a začala som sa modliť a volať k svojmu drahému Spasiteľovi a Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý je vždy so mnou a zachraňuje ma v každom probléme.

Asi o pol hodiny zavolala dcéra a povedala mi, že je všetko v poriadku – pohraničiar jej vrátili pas a popriali šťastnú cestu.

Ďakovala som Pánovi Ježišovi za Jeho nekonečné milosrdenstvo.

Nad'a

„BOŽE, AK SKUTOČNE SI, DAJ SA MI OSOBNĚ POZNAŤ!“

Každý človek je nejakým formovaným svojimi rodičmi a ľuďmi, ktorí ho obklopujú. Potom v období dospievania každý prehodnocuje všetko a rozhoduje sa, ako bude ďalej žiť. Mala som veľmi dobrých rodičov, ktorí ma viedli k poznaniu kresťanskej viery. Vo svojich 16 rokoch som silno vnímala, že žiť len z viery svojich rodičov a iných okolo mňa je pokrytecké a falošné. Vtedy som sa opakovanne snažila úprimne prosieť: „Bože, ak skutočne si, prosím, daj sa mi osobne poznať. Ak skutočne si, nechcem Ťa stratiť. Ak sa mi dáš poznať, chcem s Tebou a pre Teba žiť. Ak sa mi však nedáš poznať, nemôžem pokračovať v kresťanskej viere, ku ktorej ma viedli rodičia, pretože mi chýba osobná viera v Teba.“ Veľmi som túžila nájsť

skutočnú pravdu a hľadala som spôsob, akoby som k nej mohla dôjsť.

V 17 rokoch som sa neočakávane dozvedela o jednom spoločenstve. Keď som tam prišla, modlili sa. Bola to hlboká a silná modlitba, v ktorej sme prosili, aby Pán Ježiš prišiel medzi nás a naplnil naše srdcia Duchom Svätým. A On naozaj prišiel. Vnímala som takmer hmataťelne Jeho obrovskú moc a súčasne Jeho obrovskú lásku. Bolo mi, ako by mi srdce malo puknúť od šťastia. Vtedy som hlboko vo svojom vnútri pochopila – Boh je láska a každá čistá nesebecká ľudská láska vychádza z tejto Božej lásky a vlieva sa do srdca človeka.

Od toho času som začala vnímať Ježišovu prítomnosť pri modlitbe i v mojom živote – On je so mnou, pozná moje chyby, moje hriechy, a napriek tomu ma má rád. Dokonca za mňa a za moje hriechy zomrel. Zaplatil za ne svojím životom, aby som mohla večne žiť.

Anežka

KEĎ NIEČO RIADI PÁN JEŽIŠ...

Bol piatok. Naša trieda mala ísť na odbornú prax do záhradníctva. Keďže som tam mala bližšie ako do školy, s učiteľom som bola dohodnutá, že prídem priamo na prax. Padlo mi to vhod, ušetrilo mi to ráno viac času na modlitbu, nemusela som myslieť na učenie, poobede začínal modlitbový víkend u rehoľných sestier... Keďže bol piatok, ešte aj pôstne obdobie, chcela som viac myslieť na Pána Ježiša a na Jeho utrpenie za mňa. Na praxi to však bolo takmer nemožné, pretože spolužiaci radi rozprávajú.

Ráno som prišla na zastávku priskoro, a tak som sa teda začala modliť desiatok za spolužiakov a dnešnú prax. Po niekoľkých Zdravasoch mi prišla myšlienka, aby som sa pozrela na svoj mobil, či sa v škole nezmenil „program“. A naozaj, mala som 2 neprijaté hovory od spolužiačky. Zavolala som jej a

ona mi v rýchlosti vysvetlila, že ostatní spolužiaci na prax nejdú, lebo do toho záhradníctva neprivezli tovar, s ktorým sme mali pracovať, a že si môžem vybrať, či pôjdem do školy alebo sama do záhradníctva pomáhať tam v rámci praxe s údržbou. Povedala som jej, že ja tam teda pôjdem, veď aj tak každú chvíľu príde autobus. V duchu som sa radovala, ako to Pán Ježiš nádherne zariadil.

Keď som potom prišla na miesto praxe, nielenže som mohla byť osamote s Pánom (väčšinu času som strávila zametáním lístia v odľahlejšej časti záhradníctva), ale ešte ma aj pomaly „vyhnali“ domov autobusom o 12:00 hod. A prax väčšinou trvá do 13-14:00 hod. Nikdy som nemala odvahu vypýtať sa domov tak skoro. A Pán to v ten deň dal. Vďaka tomu som potom s pokojom postihala pomôcť rodičom, aj sa pripraviť na cestu na modlitbový víkend a o 15:00 hod. som bola už na železničnej stanici.

Chvála Ti, Pane Ježišu, za Tvoje obdivuhodné cesty!

Alžbeta, 19 r.

PRIŠIEL DO MÔJHO ŽIVOTA

Už je to 15 rokov od tej temnej noci, kedy som prechádzkou po tmavom parku, chcel zahnať depresiu, úzkosť. Mal som strach, že umriem - len tak, spontánne. Že znovu príde jeden z tých blackoutov a ja sa už nepreberiem. Na svoje vyzlabnuté telo od anorexie (alebo ako by sa to mohlo volať, keď to má chlapec?) som natiahol svoje otrhané oblečenie a čierny plášť. Ako som sa prechádzal a zúrilo vo mne boj, sadol som si na lavičku skadiaľ je výhľad na moje rodné sídlisko. Díval som sa na rozsvietené paneláky a videl som seba ako dieťa - 6 ročný Gustík, čo poznal všetkých dinosaurov a netúžil po ničom inom, než stať sa paleontológom. Potom som mal 12 rokov a na chrbte nálepky: „darebák, leňoch, vagabund...“ Stále som počúval: „Máš na viac, ale si lenivý, naháňaš sa len za vetrom, snílek...“

V škole sa ukázalo že som priemerný. A viete čo robia priemerní?

Priemerní sa flákajú, sprejujú po stenách a chodia za dievčatami. Rezignoval som, že sa nedokážem učiť a na dinosaurov môžem zabudnúť. Tak som sa dal na iné cestičky - pouličné. Z toho vzniklo napätie. Strašné bolestivé napätie. Túžil som byť hodnotný, ale hodnoty som rúcal. Dal som sa na okultizmus, počúval satanistickú hudbu... Pritom som to nechcel.

Až kým do môjho života neprišiel On.

Ach, ešte teraz sa mi tisnú slzy do očí, keď mám povedať Jeho meno. Ježiš. Môj Ježiš. Náš Ježiš. Sedel som teda na tej lavičke a pozeral na tie rozsvietené paneláky a v tom vo mne zaznela pieseň. Jedna z tých skladieb, ktoré si púšťala moja mamina. A v piesni sa spievalo: „Ježiš ťa miluje...“ Odrazu sa vo mne všetko zmenilo a ja som vedel, že je koniec, že starý život umrel.

Vstal som a žil. Každý deň v kostole a Biblia a On. Všetky depresie a blackouty prešli a ja žijem.

Ako Ti ja, Ježiš, poďakujem za to, že si ma zachránil?!

Augustín U.

BOŽIE SLOVO HO ZASIAHLO DO SRDCA

Môj otec už niekoľko rokov chodil každé leto na duchovné cvičenia. I tento rok si ich naplánoval. Vybral si konkrétny termín. Otec je zásadový človek, a keď si niečo naplánuje, tak to tak aj urobí. Dva týždne pred duchovnými cvičeniami začal opravovať fasádu domu. Povedal, že to stihne. Ale pretože počasie bolo nepriaznivé, začal opravovať až niekoľko dní pred duchovnými cvičeniami, keď sa vyčiasilo. O dva dni nám oznámil, že na duchovné cvičenia nepôjde, lebo musí dokončiť prácu, nemôže to predsa nechať len tak. Skrátka musí to dokončiť a bodka. Pôjde na iný termín. Žiadne dohovárание nepomohlo.

Uvedomovala som si, že ak otec nepôjde na tento termín, vôbec

nikam nepôjde, pretože ho potom čakali neodkladné záležitosti. Odovzdala som to všetko do Božích rúk. Večer, keď sa mali začať duchovné cvičenia, otec spokojne pracoval na lešení.

Na druhý deň ráno mi mama oznámila, že otec telefonoval z duchovných cvičení a pozdravuje ma. Nemohla som tomu uveriť, tak som sa pre istotu ešte raz opýtala, čo to hovorila. A mama povedala: „Dnes ráno otec odcestoval na duchovné cvičenia.“ A potom mi porozprávala, ako sa otec večer modlil a náhodne si otvoril Bibliu, aby si ju prečítal. Bol to list Rimanom 8, 5-8 a zrak mu padol práve na tieto slová: „*A zmyšľať podľa tela je smrť, kým zmyšľať podľa Ducha je život a pokoj.*“ Toto otca zasiahlo priamo do srdca. Uvedomil si, že k nemu hovorí sám Boh a chce, aby cestoval na duchovné cvičenia. Pán sa o fasádu postará.

Viete, čo bolo ďalej? V tie dni, keď bol otec na duchovných cvičeniach, pršalo. Teda i tak by nemohol pracovať.

Ďakujem Pánovi Ježišovi, že nám dáva svetlo a silu plniť Božiu vôľu.

Sofia

MODLILI SA A STAV SA ZLEPŠIL

Moja dcérka v desiatich mesiacoch prekonala zápal obličiek. Lekári z pohotovosti nám v piatok večer a cez víkend opakovane tvrdili, že horúčky sú zo zubov. Po troch dňoch bola dcérka v septickom stave, horúčky jej museli v nemocnici zrážať ľadovými infúziami, inak nič nezaberalo - lieky ani zábalý.

Veľmi sme sa za ňu modlili, natierali ju vodou z Lúrd a kládli jej na hrudník zázračný obraz Panny Márie Staroboleslavskej. Skôr ako mohli začať účinkovať antibiotiká, teploty klesli a stav sa výrazne zlepšil. Pri prepustení nám lekári povedali, že sa s nimi nemusíme lúčiť, že tam o chvíľu prídeme zase, pretože zistili, že má vrodenú vadu.

Prosili sme o modlitbu za dcérku nášho duchovného otca - kňaza,

ktorý žil svätým životom. Modlil sa nad dcérou a ona už nikdy zápal obličiek nemala.

Mária

MUSÍM BYŤ AKO DIEŤA

Moja neter má malú 9-mesačnú dcéru Kamilkú. Raz sme mali rodinnú oslavu, na ktorej sa zúčastnilo viac ľudí. Ako to už býva, bola tam vrava, hlučnosť a pre malé dieťa dosť veľký nepokoj. Kamilka začala byť mrzutá napriek tomu, že od prirodzenosti je inak veľmi pokojná a milá. Plakala a nikto ju nevedel utíšiť. Tak som ju zobral na ruky ja a do uška som jej začal šepkať: „Pán Ježiš ťa miluje! Pán Ježiš ťa miluje! Pán Ježiš ťa miluje!...“ Po krátkej chvíľke sa upokojila a znova sa začala usmievať. Všetci boli prekvapení, ako rýchlo sa mi ju podarilo utíšiť.

O pár dní neskôr som riešil nejaký problém, z ktorého som mal chmúry. Normálne na mňa zostúpila temnota

a nepokoj. Nevedel som si rady. Vtedy som si spomenul na situáciu s malou Kamilkou. Napadlo mi, že keď to fungovalo s malým dieťaťom, tak to môže fungovať aj so mnou - s dospelým. Len musím byť ako dieťa /Lk 18, 17/. Tak som začal v mysli opakovať a prežívať slovo: „Pán Ježiš ma miluje! Pán Ježiš ma miluje! Pán Ježiš ma miluje!“ Temnota sa rozplynula a do môjho srdca prišiel veľký pokoj. Chvála Pánovi!

brat z MZ

VĎAKA TI, PANE!

Môj brat bol katolík, no nechodil často do kostola, ale mal veľmi rád Pannu Máriu. Keď mu bolo najťažšie, vtedy chodil ku Nej na Staré Hory. Tam sa cítil dobre. No keď prišla choroba, utiahol sa do seba. Chorobu znášal pokojne, dokonca nám stále pomáhal a nesťažoval sa. Myslím, že to tak bolo vďaka

modlitbám mojej mamy a rodiny. Keď sme videli, že je s ním veľmi, veľmi zle, chceli sme mu zavolať kňaza, no odmietal a ešte viac sa pred nami uzatváral. Tak mamina poprosila členov Modlitbového zápasu o modlitby. Jeden celý týždeň sa modlili za jeho obrátenie. Mesiac uplynul a on len potichu trpel, no kňaza stále odmietal. Tak mamina znovu poprosila členov Modlitbového zápasu, tak sa modlili ďalší týždeň za zomierajúcich. A Pán ich vypočul.

Vďaka nekonečnému Božiemu milosrdenstvu, Panne Márii, nášmu duchovnému otcovi Jozefovi a členom Modlitbového zápasu zo Žaškova môj brat Janko s veľkou pokorou prijal Pána Ježiša. My, ktorí sme boli pri tom, môžeme donekonečna svedčiť o našom úžasnom Pánovi.

Monika

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviätie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými kovámi zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen strážu zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
 2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
 3. týždeň: Žilina a okolie,
 4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.
- Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľahko určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.